

הסיפור שלי

סיפור מעורך השראה
לשולחן השבת

לזכות שמואל אליהו הכהן וזוגתו שרה יסכה וילדיהם:
שירה, אוריאל מנחם הכהן, הילה, אילה שיחיו איזנברג
יהושע וזוגתו דינה ובנם מנחם איתן שיחיו גוטמן

אחריות לשלומי של כל יהודי

עובדיה עלי

על פעילותם ועל תרומתם החשובה של שלוחי לעיר, בעבודה הנפלאה שהם עושים בתחום הפצת היהדות, החסד ואהבת הבריות.

עוד לפני שהענקת המפתח לרבי יצאה לפועל, עברתי לכהן כחבר כנסת ומוניתי לשמש סגן שר הביטחון והממונה על הגנת העורף. כחודשיים לאחר מכן, בחג הסוכות תשנ"ב (1991), הגעתי לביקור בחצר הרבי עם אשתי רותי.

שהינו במקום ימים אחדים, והתארחנו באחד הבתים בשכונת קראון הייטס. בצהרי הושענא רבה - שחל אז ביום ראשון - חילק הרבי דולרים, ואז עברנו עם הרב שלמה סגל ומסרתי לרבי את מפתח העיר עפולה. חילופי הדברים שהיו עם הרבי באותו מעמד עשו עלי רושם עמוק.

לפני שהספקתי להציג את עצמי, פנה אלי הרבי והחל להרצות בפירוט רב על סוגי הקטיושות, הטילים וכדומה של האויב שעלולים לסכן את העורף. נדהמתי מהבקיאות ומהידע העצום שהפגין הרבי בכל הנוגע לסוגי הנשק והכמויות שמצויות בידי אויבינו, ולאיומים הנשקפים מהם.

יותר מכך הופתעתי כאשר בהמשך אמר לי הרבי, "העורף יופגז, ואתה אחראי לא רק על שלום אזרחי ישראל היושבים בציון, אלא גם לשלומם של כל יהודי העולם באשר הם". התפעלתי מהתפיסה הזו שלו, שמערכת הביטחון בארץ אחראית למעשה לשלומם של כל יהודי העולם באשר הם. זו הייתה ראייה מערכתית רחבה מאוד, וגישה זו ריתקה אותי מאוד. בסופו של דבר היא זו שנתנה לי את ההשראה ואת החשיבה שמתפקידנו ומחובתנו לעשות הכל כדי לדאוג לביטחונם של יהודים בכל מקום, ולא רק בהיבט העקרוני, אלא בהיבט המעשי.

כמה חודשים לאחר אותה פגישה אירע פיצוץ בשגרירות ישראל בבואנוס איירס בירת ארגנטינה. נגרם הרס רב ואחדים מהדיפלומטים נהרגו. במסגרת תפקידי כסגן שר הביטחון וממונה על הגנת העורף פעלתי אז להקמת פיקוד העורף, שתחת פיקודו פעלו בתיאום כלל כוחות החירום וההצלה של ישראל - אנשי צבא וביטחון, מכבי אש, מגן דוד אדום, זק"א וכדומה. היה זה במסגרת לקחי מלחמת המפרץ, שבה

«

היכרות שלי עם הפעילות של חב"ד נמשכת שנים ארוכות, ויש לי ידידות קרובה וארוכת שנים עם הרב מרדכי הלפרין ממירון והרב יעקב הלפרין מירושלים. מאז ומתמיד חשתי הערכה ואהבה עמוקה לרבי, התייעצתי איתו ואף ביקרתי בחצרו מספר פעמים.

בפעילות הציבורית בארץ ובמסגרת נסיעותי בעולם התוודעתי לא פעם לפעילות התרבותית, החברתית והחינוכית של שליחי חב"ד, הנמצאים בכל פינה בעולם, ועוסקים במאור פנים בהכנסת אורחים ובהפצת תורה ויהדות. אגב, ביקרתי גם בציונו של רבי שניאור זלמן מליאדי, האדמו"ר הזקן - בעל התניא ומייסד חסידות חב"ד - בעיר האדיטש. הציון ממוקם על צוק במעמקי היער - מחזה מרהיב, והביקור בציון היה חוויה מרגשת.

במהלך השנים שבהן כיהנתי בראשות עיריית עפולה הייתי מקורב מאוד לשליחי חב"ד בעיר, חברי הטובים האחים הרב חיים שלום והרב שלמה סגל. בעצה אחת עם חברי מועצת העיר, התקבלה החלטה להעניק לרבי את "מפתח העיר" - מפתח מוזהב סמלי בקופסה מהודרת - כאות הוקרה והערכה

לציון שבועיים שנה למנהיגותו של הרבי, 'יתמקדו פרסומי JEM בכל שבוע
באחד מהמאורעות, הרעיונות או האישים הקשורים לחייו של הרבי.

מאורעות
רעיונות אישים

הופגז העורף בטיילים ששוגרו מעירק, ורק בנס לא היו אבדות בנפש. ניסינו לארגן כוח חילוץ שיטוס מישראל לארגנטינה, אך הדבר לקח יותר מיממה.

זוכרתי אז בדברי הרבי, וכבר למחרת כינסתי ישיבה ובה הוחלט על הקמתו של צוות קבוע של כוחות הצלה וחילוץ שיעמוד הכן ויוכל בהתראה קצרה לטוס ולחלץ יהודים באשר הם, אם חלילה ישוב ויתרחש אסון מהסוג הזה. נקבע תקציב, נקבעו שמות בעלי התפקידים וחילי המילואים שיצטרפו לצוות הזה, ונקבע נוהל מסודר לקריאתו ולהטסתו של הצוות, שאותו כיניתי "סיירת הרבי לחילוץ ולהצלה של יהודי העולם".

אכן, כעבור כשנתיים התפוצצה משאית עם חומר נפץ בחניון של מרכז הקהילה היהודית בבאנוס איירס. הבניין קרס וכמאה וחמישים יהודים נהרגו, כאשר רבים אחרים נותרו לכודים תחת ההריסות. כשנודע לי על האסון טלפנתי מייד למוטה גור שהחליף אותי באותה עת כסגן שר הביטחון, וסיפרתי לו על צוות החילוץ. תוך שעות אחדות יצא לדרך מטוס ועליו אנשי הצוות, שהחלו מיד בפעולות חילוץ והצלה. הם הצליחו להציל את חייהם של יהודים אחדים ועשו עבודה בלתי רגילה, עליה זכו לשבחים ולתהודה בינלאומית עצומה. העתונות הלילה את "הסיירת של הרבי", שבהשראתו הוקם צוות זה.

באותו ביקור בחצר הרבי נשארתי גם לימים האחרונים של חג הסוכות - שמיני עצרת ושמחת תורה, זכיתי לחוויה יוצאת מגדר הרגיל. להיכנס לבית המדרש הענק ולראות את האלפים שצובאים על הפתחים, נתלים על הקירות, על העמודים ועל החלונות, כשמשאיות מיוחדות מזרימות אוויר קר וחמצן אל תוך האולם המלא עד אפס מקום; לראות את הרבי מעודד בתנועות ידיו את השירה האדירה, ואת הדממה שהשתררה כשסימן לכך; לחוש את האווירה המחשמלת הזו, ואת השמחה האדירה שפשוט אי אפשר לתאר; מי שלא ראה שמחת תורה והקפות אלו - לא ראה שמחה מימיו!

בליל שמחת תורה זכיתי גם שהרבי יכבד אותי בהקפה, השנייה כמדומני. נתנו לי ספר תורה ועליתי על הבמה. רקדתי על הבמה כשמסביב אלפי החסידים מלווים בשירה ובריקודים בעידודו של הרבי - זו הייתה עבורי חוויה מרגשת שאין כדוגמתה.

במוצאי החג נכחתי בחלוקת כוס של ברכה, כאשר בתום ההתוועדות ואחרי ההבדלה הרבי מחלק מעט יין מהגביע שלו במשך שעות לאלפים שעוברים על פניו. ניגשתי בסיום החלוקה ממש עם ידידי הרב מרדכי הלפרין, ולמעשה, הייתי האחרון בעולם שזכה לקבל כוס של ברכה מידו של הרבי; הייתה זו הפעם האחרונה שבה התקיים מעמד זה, שכן למרבה הצער באותו חורף הרבי נפל למשכב.

אף שהשתדלנו כמיטב יכולתנו לאמת כל פרט, תוכנם של הסיפורים משקף את דברי הרבי כפי שאלו חובנו בשעתו על ידי השומעים והשתמרו בזיכרונם.

MY ENCOUNTER
with the
REBBE

בסיוע חברי

THE
JEM FOUNDATION

ואתה תצוה... להעלות נר תמיד

מעבר להיותו רב דגול וגאון תורני, הרבי היה בראש ובראשונה מנהיג שדאג לשמירת היהדות, ולכך שיהודים ימשיכו את מסורת אבותיהם אפילו בפינות הכי נידחות בעולם. מעטים הם אלה, אפילו באלף השנים האחרונות, שעשו כה רבות בתחום שימור היהדות כמו הרבי מליובאוויטש.

תרומתו של הרבי הייתה ניכרת וחשובה, ויהודים רבים העריצו ואהבו אותו, מתוך הזדהות עם הדרך ועם המנהיגות שלו. הייתה לו כריזמה בלתי רגילה, מבט יוקד ועיניים חודרות - ואלו דברים שאי אפשר לשכוח גם אחרי עשרות שנים. המבט הזה מלווה אותי כל אימת שאני נזכר ברבי ובמנהיגותו.

אני מרגיש שהייתה לי זכות גדולה להיפגש עם הרבי ולשמוע את דעותיו ואת השקפת עולמו. התרשמתי במיוחד מהאבה הכנה של הרבי לכל יהודי, ומהדאגה לשלומם ולבטחונם. הדברים שאמר לי השפיעו רבות על עיצוב הדרך ועל קביעת המדיניות בשעתו, והם מלווים אותי שנים ארוכות מאז.

מר עובדיה עלי הוא איש חינוך ופוליטיקאי ישראלי. בשנים תשל"ט-תנש"א (1979-1991) שימש ראש עיריית עפולה, כיהן כחבר כנסת מטעם הליכוד ושימש בין היתר בתפקיד סגן שר הביטחון, ומילא שורה של תפקידים ציבוריים, ביניהם יו"ר רשות שדות התעופה. הוא רואיין במשרדו שבנמל התעופה בן גוריון בחודש טבת תשע"א (2010).

לזכות אבינו היקר הרב יעקב שי' מינסקי ולעילוי נשמת אמנו היקרה מרת שיינא באשע בתיה ע"ה הוקדש ע"י בנם ר' שניאור ויוכבד שיחיו מינסקי

השבוע לפני:

« תשי"ד (1954) — בהתוועדות שבת מברכים חודש אייר, אחרי שהסביר את תוכן הפסוק "צמאה לך נפשי, כמה לך בשרי", ביקש הרבי שינגנו את הניגון על מילות פסוק זה, המיוחס לאדמו"ר הזקן. כמה מהחסידים שרו ניגונים שונים, אך על כולם אמר הרבי שלא לניגון זה התכוון. אחרי הניסיון הרביעי, החל הרבי לנגן בעצמו את הניגון "צמאה לך נפשי", ומאחר שהיה ברור שאיש בקהל אינו מכירו, חזר עליו הרבי כמה פעמים. בהמשך ביקש הרבי מהקהל שישיר את הניגון, ואף תיקן כמה פעמים כאשר טעו, עד שהקהל קלט את הניגון החדש.¹

כ"ח ניסן

1 תורת מנחם יא. עמ' 244, 251

ההקדשות שלכם
מאפשרות את המשך הפצת הגיליון השבועי.

לפרטים נוספים
ולהרשמה לקבלת הגיליון השבועי בדוא"ל
כתבו לנו: sipursheli@jemedi.org